Ч. 168. Пятниця 11 серпня (29 липня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Внутрішні справи. — Похід б. шаха на Персию. — Справа Марокка.

На днї 12 і 13 с. м. всї чеські сторонництва політичні скликують до Берна моравского великі збори народні в справі утвореня ческого унїверситету в Бернї. Між иншими буде промовляти на тих зборах б. ческий мінїстер др. Жачек. — З нагоди з'їзду ческих католиків в Оломунци, який має відбути ся сими днями — ухвалили тамошні Нїмцї резолюцию против того.

Вісти про парляментаризацю кабінету не втихають, а як доносять з Відня, хоче правительство приєднати Чехів тим, щоби нїмецко-ческим переговорам помагав парляментарний кабінет, в котрім Чехи дістали би два портфелї. Поляки також сприяють парляментаризациї, бо дістали би знов утрачену теку мінїстерства зелїзниць, яку обняв би мінїстер Залеский, а єго місце в мінїстерстві Галичини обняв би один з членів Кола польского. Чехи не вдоволяють ся мінїстром Марком, нїмецкий народний союз невдоволений знов ґр. Штірґком, котрий для него надто клерикальний, а крім того мінїстерство торговлї і публичних робіт одержали би парляментариста. Та зміна мала би відбути ся в другій половинї вересня.

Від кількох днів пишуть віденьскі дневники, немов би мінїстер війни ґен. Шенайх думав уступити. Доси з урядової сторони тої вісти не заперечено і не потверджено.

На основі росийских жерел подало Бюро кореспонденцийне повторену нами вчера вісти про побіду сторонників шаха над правительственними войсками. Крім того росийска праса подає ще такі вісти про побідний похід бувшого шаха. Здобувши в Керманшаг в Курдистанї без вистрілу тамошний правительственний арсенал, з значною скількостию армат, ручного оружя і амунїциї, у'оружив він лїпше свою армію і подїливши єї на три віддїли прискорює свій похід до столицї. Населенє міст і сїл, через котрі б. шах переходить, витає єго немов то з одушевленєм. Коли не попаде на значнїйші перепони, може вже за чотири дни станути під мурами Тегерану. В столици вже, кажуть, нїхто навіть не думає, щоби висланє против него правительственне войско могло здержати єго похід. Противно, панує загальне переконанє, що то войско перейде на єго сторону. Впрочім вже після злуки з ордами хана з Марану, армія б. шаха сильно зросла і тепер легко могла би побороти висланє против неї правительственне войско. Она тепер не лише численно, але й що-до якости сильнїйша нїж навіть правительственна залога в Тегеранї. В Керманшаг одна лише справа, кажуть, не повела ся шахови, а саме він зажадав від тамошного банку значної позички в заміну за приреченє нерабованя цлових урядів, але банк сеї позички відмовив.

Чи та наскілько ті вісти згідні з правдою, трудно оцїнити ізза недостачи вістий з инших безсторонньйших жерел.

Що однако положенє в Персиї поважне, можна здогадувати ся з розпучливого майже відклику перских конституцїоністів до европейских парляментів, між иншими і до австрийского парляменту, в якім виявлено всї зрадницькі заходи і інтриґи Росиї, котра ту контрреволюцию бувшого шаха приготовила, а й нинї підпирає і улекшує.

Та супротив теперішної політичної констеляциї ті відзиви не поможуть Персиї і коли она сама не всиїє оборонити ся то небаром стане добичею Росиї і заприязненої з нею в тій справі Анґлиї.

Марокканьску кризу, о скілько она відносить ся до Франциї і Нїмеччини, можна уважати покінченою. Обережний урядовий вислів говорить лише про „зближенє“, але з сего можна впевнити ся, що немилі пригоди не повторять ся. Переговори довели вже до засадничого порозуміня, а решта то вже дрібницї. Кабінети у Відни, Льондонї, Петербурзї і в Римі все є повідомлені про стан справи, а особливу бачність звернуло на себе в політичних кругах поступованє нїмецкого амбасадора ґр. Воль-

---

8)

В найбільшім містї на сьвітї.

(Образки з Льондону — нова серия).

(Дальше).

10. Льондоньскі доки.

Льондон переживає тепер тяжкі хвилї. На се найбільше на сьвітї місто прийшла катастрофа в видї страйку, якого ще сьвіт не видав. Вже в понедїлок застрайкувало звиш 50.000 робітників а ві второк дня 8 с. м. мало після умови застрайкувати аж 600.000! Се не жарти, се грозить місту величезною катастрофою. Щоби се зрозуміти, треба знати, що страйк викликали робітники на доках, в льондоньскій пристани в тих будівлях, де не лиш заходять кораблї до направи, але де й виносять з кораблів всїлякі товари і складають в призначених до того маґазинах, звідки їх опісля везуть до міста. Можна собі тепер подумати, що може дїяти ся в такім містї як Льондон, скоро через страйк не можна доставити до міста потрібної поживи. Просимо зважити лиш сей один случай: Якраз коли вибух страйк на льондоньских доках, привезено аж з Нової Зеляндиї 35.000 зарізаних і заморожених овець і сего товару не можна було виладувати. Якіж страти на всї боки! В містї брак мяса. Підприємець змушений або дальше морозити мясо і робити собі величезний видаток, котрий не буде міг покрити, або до кількох днів таки викинути то все мясо, бо оно готово зіпсувати ся.

Годї нам тут розписувати ся про сам страйк; для нас цїкавійше придивити ся самим докам і пізнати їх трохи близше, бо они суть одною із найбільших і найважнїйших характеристик Льондона; але поки що мусимо сказати й кілька слів про самих робітників і про історию теперішного страйку.

Робітники портові в Льондонї дїлять ся на дві катеґориї, на т. зв. д о к е р і в, котрі працюють таки в самих доках і докерів, що працюють на кораблях. Перші з них стоять під властию портовою, котра виплачує їм їх платню, других оплачують властителї кораблів. Робітники докові утворили союз і зажадали ще в липни признаня сего союза та підвисшеня платнї за ті години, що працюють поза законно постановленим часом. На разі прийшло було якось до порозуміня, але вже дня 1 с. м. 7.000 корабельних докерів застрайкувало, доказуючи, що роботодавцї не додержали слова, бо вже при першій виплатї мимо обіцянки не підвисшили платнї за надобовязкові години. До сих робітників прилучили ся зараз докери першої катеґориї, та візники від возів наборових і так нараз прибрав страйк грізну форму, бо спинив і рух товаровий на зелїзниця. До тих страйкуючих зачали прилучати ся й другі робітники і так прибрав теперішний страйк величезні розміри. Як він закінчить ся, се небавком довідаємо ся а поки що підемо по льондоньских доках і придивимо ся їм близше.

*

Тавр-Брідж (місто коло Тавру) отвирає ся... Під горішною стежкою для піхотинців розходить ся міст у висотї яких 40 метрів і дїлить ся на дві части; за півтора минути підносять ся в гору обі части мов зводжені мости середновічних часів а тимчасом на обох кінцях мосту спинила ся цїла армія возів і людий. Мов ті тріюмфатори сунуть ся попід отвертий міст кораблї до льондоньскої пристани а перед ними виднїє ся вкрита пароплавами Таміза, кругла баня сьв. Павла та палати, що виринають із моря домів.

Зараз за тим мостом починають ся льондоньскі доки. Насамперед приходять доки сьв. Катерини, відтак доки Льондону, дальше доки східної і західної Індиї а опісля вже поза містом доки Вікториї і доки Альберта. На полудневім березї лежать відтак доки Родергайд (Rotherhithe) і Cope (Surrey). Всї ті доки разом творять льондоньску пристань, окремий округ, так оріґінальний в своїм родї, що другого такого не знайде ся в цїлім сьвітї та й від прочого Льондону досить відділений. Із середини міста, з Черінґ Крос треба би іти цїлу годину, щоби зайти лиш на край тих доків, а відтак треба ще дві і пів години, щоби перейти через всї доки аж до доку Вікториа. Як видимо, то

фа-Метерніха у короля Юрия анґлійского, котрому він мав подати до відомости приязні вісти про марокканьску політику від цісаря Вільгельма, що лише що вернув з морскої подорожи. Наслідком справи в Аґадірі витворило ся було недовірє між Анґлією і Німеччиною, котре можна уважати вже усуненим, а цісар Вільгельм бажає крім того, щоби давні щирі відносини так близько споріднених династий зовсім були направлені. В Парижи також уважають марокканьску кризу полагодженою наслідком зближеня засадничого Німеччини і Франциї.

Як доносять нині з Парижа, тамошна публична опінія вже приготовлена прасою, що помимо усуненя головних трудностий в справі марокканьскій переговори між правительством француским і правительством німецким потревають ще цілий місяць. Переговори будуть мати спокійний хід, а на кождий случай будуть вести ся з більшою вічливостию з обох сторін. В тій хвили розходить ся о потрібне уложенє поодиноких справ. Здаєть ся, що в найблизших днях не буде вже несподіванок.

В супереч тих донесень довідує ся париский „Journal", що Анґлія виступить з свого вижиданого становища на случай, коли Німеччина не схоче відкликати свого кружляка з Альжіру. Занятє Аґадіру Німеччиною противить ся договорам і впевненям, які давав німецкий амбасадор кілька разів анґлійскому правительству.

Новинки.

Львів, 10 серпня 1911.

— **Прищиця в Галичині.** Ц. к. Намістництво оголосило оповіщенє в справі ветеринарийно-поліцийних заряджень з причини прищиці в краю. Отсе число громад навіщених заразою в поодиноких повітах: Вяла 7, Бохня 34, Бібрка всі громади з присілками і дворами, Борщів 26, Броди 40, Бжеско 14, Бережани 5, Березів 10, Бучач 35, Хшанів 9, Чесанів 49. Чортків 5, Домброва 3, Добромиль 35, Долина 23, Дрогобич 14, Городок 65, Грибів 4, Городенка 19, Гусятин 31, Ярослав всі громади, Ясло 52, Яворів всі громади, Калуш 3, Камінка стр. 40, Кольбушова 37, Коломия 2, Косів 17, Краків 26, Коросно 12, Ліско 19. Львів всі громади, Ланцут 62, Мелец 14, Мостиска 57, Мисленичі 19, Надвірна 1, Ниско 7, Н. Санч 12, Н. Торг 26, Осьвенцім 6, Пільзно 12, Подґуже 38, Підгайці 39, Перемишль 65, Перемишляни 31, Переворск всі громади, Рава руска 38, Рогатин 21, Ропчиці 52, Рудки 22, Ряшів 77, Самбір 44, Сянік 22, Скалат 58, Сколе 9, Снятин 17, Сокаль 20, Станиславів 16, Старий Самбір 15. Стрий 17, Стрижів 11, Тарнобжеґ 30, Тернопіль 41, Тарнів 18, Товмач 14, Теребовля 21, Турка 2, Вадовиці 11, Величка 26, Заліщики 2, Збараж 34, Зборів 4, Золочів 38, Жовква всі громади, Жидачів 20, Жидачів 25. Всі ті місцевости є замкнені до вводженя, переводжень і виводженя ратичних зьвірять без ріжниці віку. Заборонено також відбувати торги і ладованя ратичних зьвірят на дотичних зелізничих стациях. З причини прищиці заборонена також похатна торговля рогатою худобою, козами і вівцями без ріжниці віку. Через похатну торговлю розуміє ся купованє, продаванє худоби від місцевости до місцевости і від загороди до загороди. Заборонено також входити до чужих хлівів, стаєн та убікаций, в котрих держить ся рогату худобу, кози і вівці, гандлярям, їх помічникам, згінникам, різникам, масарям і взагалі людям, котрі через своє занятє мають діло з чужими зьвірятами, дальше заборонено гнати рогату худобу, кози і вівці крізь більші простори краю. Зьвірята ті вільно, зберігаючи ветеринарийно-поліцийні приписи гнати пішо з місцевости одного політичного повіту лише до місцевости того самого або сусідного політичного повіту. До політичних повітів, дальше положених, вільно рогату худобу, кози і вівці лише перевозити зелізницею. Заборонено також відбувати торги і ярмарки на ратичні зьвірята без надзору ветеринарийних лікарів. Вивіз ратичних зьвірять до инших коронних країв і за границі монархії є дозволений лише за окремими дозволами Намістництва.

— **Недуга папи.** З Риму доносять, що стан здоровля папи є майже незмінений, але в кождім разї можна ствердити легку поправу.* Атаки ревматизму, який викликував спухненє ноги в колїнї, мають хід нормальний. Недужий лежить в ліжку і приймає рано і вечером лікаря. З добре поінформованих кругів доносять знов, що недуга папи викликує в окруженю поважні побоюваня. Небезпечність побільшує безсонниця, ослабленє серця і вичерпанє сил. Крім того папа терпить на духову депресию, яка уділяє ся родині та окруженю.

— **Огні.** Ві второк в ночи вибух в Закржувку коло Кракова грізний пожар. Кровава луна була видна з далека. Згоріли магазини сїна, призначеного для войска. Барак був приватною власностию. На місце пожару прибули краківскі відділи пожарної сторожи. Акция тревала до рана. Пожар був грізний для сусідних бараків і околичних забудовань. — В ночи на середу повстав грізний пожар в гуті скла в Теплицях. В хвили, коли вже вспіли в части огонь опанувати, вітер перекинув полумінь па недалеку фабрику знарядів, котра також згоріла. Шкоди в обох фабриках виносять до 10 міліонів кор. Понад 1300 робітників лишить ся без праці. — Як з Бріксену в Тироли доносять, горять ще поодинокі партиї лісів. Пожар однако не передістає ся за охоронну лінію, визначену войском. Про цілковите загашенє огня без дощу нема покищо бесіди.

— **Конкурс.** Головний Виділ Р. Т. П. у Львові, повідомляє отсим, що в Інститутї ім. сьв. Ольги є ще до обсадженя кілька місць для інститутов. Місячна оплата виносить 40 К, крім того 2 К на пранє і 10 К одноразового датку за зужитє інвентаря. Належитість платна кождого місяця з гори. Родичі інститутки мусять бути членами Руского Тов. пед. Кожда інститутка мусить мати: 6 сорочок, 3 спіднички і 1 зимову гальку, 6 майток, 6 пар панчіх, 12 хустинок, 2 фартушки і 1 чорний до школи, 4 пошевки, 4 ручники, простирала 3 тонкі, 3 грубші, 2 пари черевиків, 2 вовняні суконки, 2 капелюхи (зимовий і лїтний), зимовий плащик, сінник, коцик на ліжко і подушку, щітку до чищеня суконок і черевиків, гребінь густий і рідкий, кусок мила. Суконки і капелюхи мусять бути зовсім скромні. Біле мусить бути всьо позначене. Поданя вносити в реченци до 20 серпня на адресу товариства ул. Мохнацкого 12. — За головний Виділ: О. Тит. Войнаровский, голова. Константина Малицка, секретарка.

— **З дирекциї дівочих шкіл Р. Т. П. у Львові.** Вписи учениць на рік шкільний 1911/12 відбудуть ся в днях 1, 2 і 3 вересня. При вписі належить предложити сьвідоцтво шкільне з послідного півроку, а ті, що вписують ся перший раз, також метрику уродженя і сьвідоцтво щіпленої віспи, взглядно ревакцинациї.

Оплата шкільна в школі виділовій виносить: I., II., III. кл. 12 К річно, в IV. і V. кл. 20 К річно — крім того складає кожда учениця 2 К на прибори шкільні. Місячна оплата за науку в семінариї виносить 20 К; по першім місяци може бутя спосібним і взірцевим ученицям знижена. Оплата в школі вправ 8 К річно, 2 К на шкільні прибори.

доки не легко оглянути а все-таки треба знати, що тоті доки то душа Льондону, що Льондон ними дихає а могучий віддих сего міста іде звідси аж в найдальші сторони сьвіта, сполучає всі народи а попід каблуки Тавр-Бріджа перепливають кораблї всіх народів.

Насамперед починає ся найменший: док сьв. Катерини. Тут видимо вже цілу характеристику доків: кораблї стоять в басенах з виходом зверненим до Тамізи, ніби укриті між шопами і домами а все то обведене високими мурами мов би яка кріпость, з брамами, замиканими що вечера. То чудовий образ, коли дивити ся, як вершки щоглів вистають понад доми, ба навіть понад церкви, бо тут кораблї більші як людскі домівки. Від червоних коминів пароплавів відбивають темно оливково-зелені доми пакункові, перед отворами котрих стоять безнастанно вози наборові а їх вінди (підноси) і крани (бузьки) суть завсїгди в роботї. Доми пакункові звернені одним боком до міста, другим до ріки; они приймають і видають, тягнуть ся краєм Льондону мов автомати сьвітової торговлї а їх великі крани то їх руки. З переду від Тамізи замикає док велика зелїзна заставка. Кораблї, що ідуть 7 м. глубоко, можуть тут ще перепливати. З ріки Тамізи зроблено тут перший великий спуст, щоби наповнити доки водою; але він найменший, бо другі спусти забирають далеко більшу скількість. Чим дальше на схід, тим величезнїйші стають доки.

Але придивім ся тим кораблям, що стоять в доку Катерини. Пароплави тут то майже всі для европейскої плавби. Онта подовгаста, чорно помальована скриня з обломаною трохи фіґурою на самім заднім кінци корабля, відходить назад до Норвеґії, звідки прийшла. Онтой червоно сино помальований то Юнієн Джек (Union Jack) і має на меншій флязї білий хрест Андрея на синім поли; він їздить межи Льондоном а Шкотиєю. Той чорний велит коло него відходить до Кардів; він забирає части машин, котрі заладовують в старанно опакованих пакунках. Дальше стоїть тут корабєль „Арґо" з Бреми, що перевозить людий і товари за 36 годин до Німеччини і другий німецкий корабель, що їздить межи Кельном а Льондоном. Той широкий пароход з жовтим поясом довкола сталевого тїла приїхав з Іспанії; наборці котять з него червоні бочки, що пахнуть вином.

На широкім хребтї Тамізи несе полудне свої овочі, свої вина, свої краски але й свої запахи та свій бруд до північного міста. Але й північ сама не чистійша. То видимо по малім басені Лімего на кінци каналу Реґента, положенім трохи дальше на сході. Тут виднїє ся цілий ліс щоглів малих пароходів та парових лодий. То льондоньска пристань для вугля, леду і дерева. Вода тут як болото, греблї чорні і сьвіжо помальовані на біло кораблї стають в короткім часї темносірі. Сюди запливають кораблї з Кардіфу (місто в полудневій Валії, звідки привозять камінний вугіль), з Норвеґії і Росиї.

Люди, що виходять із сих кораблїв, моряки і топники, мають ще на собі виразні слїди вітру і сонця та звичаїв чужих країв. Они видять величезний Льондон, що тягне ся попри їх доки лиш здалека мовби кріз глипку. Се місто занадто їм чуже своєю тисячлїтною цивілїзациєю, занадто відбило ся від їх звичаїв, їм би в нїм в голові перевернуло ся. Они мають тут довкола на передмістях Шадвель, Степпе та Попляр свої домівки, свої шинки, свої господи, де живуть для себе, залагоджують свої інтереси і забавляють ся в часї межи двома довшими подорожами або двома довшими похмілями. То великі дїти, часом небезпечні, дїти необчислимі у вибухах своїх пристрастий. Не приносять майже ніяких поглядів з того, що виділи в сьвітї на далеких морях. Вертають назад до своїх маленьких мурованих хаток і живуть в них знов так як жили дїтьми. Чи були на бігуні, чи на Суматрі або в Багії вернувши домів стають назад тоті самі — стара Анґлія лишає ся старою. Вопінґ (Wapping) то моряцке передмістє Льондону коло доків то зовсім окремий сьвіт. Тут малі муровані доми один коло другого а посеред них мала церковця з сїрою вежею обсаджена довкола старими липами і буками. Напроти церкви виднїєсь кладовище з позападаними нагробниками і високою травою а зараз коло него стара школа. Коли дїти повиходять зі школи, то чують сиґнали пароходів і команду моряків. Хлопцям, що тут повирастають, стають иноді їх малі хати за тїсні і їх тягне в сьвіт на море за богатствами. Але не один вертає вже небавком обдертий з чужини і рад коли знайде тут знов якеєсь пристановище або хоч би лиш могилу в старій анґлійскій земли.

(Дальше буде).

Вступні іспити на перший рік семинариї почнуть ся 1 вересня по полудни. Зголосити ся треба вже 31 серпня і предложити: метрику уродженя, послідне шкільне сьвідоцтво, сьвідоцтво фізичного уздібненя, виставлене міским фізиком і декларацию родичів, що точно будуть складати приписану шкільну оплату. Учениці, які вчили ся приватно, предложать крім того ще й сьвідоцтво моральности. Іспитова такса за вступний іспит на І. рік семинариї виносить 5 К 10 сот.

Іспитові такси за вступні іспити до школи вправ виносять 5 К, до кляс школи виділової 10 К, на ІІ., ІІІ., IV. рік семинариї 15 К. Ті іспити почнуть ся дня 4 вересня о 10 годині рано. До іспиту повинна учениця явити ся зі своїми книжками, чорнилом, олівцем (взглядно кредками або фарбами) — кандидатки на ІІ. і ІІІ. рік семинариї з власними скрипками. На папір до писаня і рисованя складають в Дирекциї 10 сот.

До вступного іспиту на ІІІ. і IV. рік можуть зголошувати ся укінчені учениці жіночих ліцеїв, що зложили іспити зрілости. Они доповняють тільки іспит на ІІІ. рік із загальної педаґоґики і дидактики. Крім того мусять такі учениці складати іспит зі співу, рахунки, жіночих ручних робіт, єсли сьвідоцтво ліцеальне не виказує з сих предметів принайменше вдоволяючої (доброї) ноти. Іспитова такса для таких учениць виносить 5 К 10 сот.

Дня 4 вересня о годині 8-ій відбуде ся для всіх учениць Богослуженє в церкві СС. Василиянок, дня 5 вересня розпічне ся вже правильна наука. З Дирекциї шкіл Р. Т. П.

— **Кровава борба з львівскими злодіями.** Вчера зазначили ми коротко, що львівскі злодії убили сторожа, котрий хотів їх зловити а другого, що помагав сторожеви, тяжко зранили. Подія ся представляє ся як слідує:

Сторож камениці ч. 10, при ул. Длуґоша, власности п. Октава Борковского, Иосиф Бенярж, зачув над раном, що хтось товче ся на першім поверсі в помешканю властителя камениці, котрий перед кількома днями виїхав зі Львова. Вийшовши на двір, побачив в помешканю сьвітло і здогадав ся зараз, що там порають ся злодії. Взявши собі до помочи робітника кафлярского Орищака, котрий мешкав в тій самій камениці, завізвав ще поліцияна з улиці і так в трійку постановили зловити злодіїв, котрі тимчасом загасили сьвітло і лагодились до втечі. Поліциян увійшов до сходової клїтки через партерове помешканє, не отвираючи дверий від камениці, бо припускав, що злодії не будуть могли втечи. Не знав однак, що там суть ще задні сходи і що там єсть мале подвіре сполучаюче сю камяницю з каменицею при ул. Замкненій (бічній Длуґоша) ч. 14. Отже злодії пустились тими другими сходами і з ґанку мещанину скочили на подвіре. Тут ждав вже на них Бенярж разом з Орищаком. Злодії пустились тоді до паркану, що віддїляє ту реальність від сусідних а Орищак кинув ся на одного з них і хотів зловити. В тій хвили злодій стрілив і зранив Орищака в голову так, що той ледви ще міг забічи до комірки, де стоїть маґель, і там сховав ся. Оден зі злодіїв вже перескочив був через паркан а другий лагодив ся також перескакувати, коли Бенярж підбіг до него і зловивши за ногу, хотів стягнути. Злодій стріляв тоді до Бенярджа і поціливши в голову, убив єго на місци.

На гук вистрілів вибіг поліциян зі сходів та збігли ся і другі льокатори. Очам їх представив ся страшний вид. В комірці лежав тяжко ранений Орищак а кров плила єму з рани межи очами, о кілька кроків дальше під парканом лежав убитий сторож. Поліциян видячи, що нічого не вдіє, побіг зараз на експозитуру поліциї і дав знати аґентови поліциї Скочиляcови, котрий там був в службі, а небавком явив ся також і комісар Тавер і они казали обсадити цілу улицю Длуґоша і сусідні поліциянами та аґентами і взяли ся зараз тропити розбишаків.

Се зарядженє дало добрий успіх. В годину опісля придержано на ул. сьв. Софії якогось волоцюгу в замащенім болотом капелюсі. Арештований подав, що називає ся Андрій Сютрик і єсть кафлярским робітником. Він зразу крутив і випирав ся всего. Насамперед казав, що єсть столяром, відтак що кафлярем, ба й бетонярем. Оповідав, що ночував у свого вуйка під ч. 8 ул. сьв. Марка, а коли вуйко тому заперечив, то сказав, що спав на Валах. Говорив дальше, що був у своєї матери, що показало ся також неправдою, бо у матери не був вже від кількох літ. Єго спроваджено зараз на місце злочину і тут показало ся, що сліди за парканом, через котрий злодії скакали, годять ся зовсім зі слідами від черевиків, які мав Сютрик на ногах. Сютрик мав на обцасах т. зв. ґумки а на слідах видко відбитки тих ґумок. Сютрика спроваджено опісля до Орищака відставленого до шпиталю а той пізнав в нім одного із злодіїв, казав, що пізнає єго по єго великих ушах і по капелюсі.

Убитий сторож був молодим чоловіком, бо мав ледви 26 літ, полишив в крайній нужді жінку у вагітнім стані і 10-місячну дитину. Бенярж став був лише що 1 серпня на службу і в так траґічний спосіб закінчив житє. Зранений Орищак, котрого стан єсть грізний, мав нині повінчати ся зі своєю нареченою, котра день перед катастрою приїхала була із Самбора.

В звязи з слідством, яке веде ся в сій справі, устроїла поліция минулої ночи велику облаву і арештувала богато підозріних волоцюгів і знаних їй вже близше злодіїв.

— **З зелізниці.** Здержаний хвилево дня 8 с. м. з причини підмитя шляху в кільометрі 19 3/22 на просторі Янів-Яворів льокальної зелізниці Львів-Яворів рух товаровий заведено вчера на ново.

Телеґрами.

Лісбона 10 серпня. Народні збори ухвалили 123 голосами против 50, що має наступити вибір президента.

Москва 10 серпня. Ґен.-ґубернатор не позволив на участ кн. Павла Долгорукого і Фальборка в з'їзді загально земскім в справі народної просьвіти.

Ню-Йорк 10 серпня. Ситуация серед робітників зелізничих невияснена. Товариства зелізничі готові приймити борбу на случай страйку, хоч би то було получене зі значними для них стратами.

Ґастайн Жерело 10 серпня. Прибув тут на курацию міністер Залеский.

Льондон 10 серпня. Вчера вечером прийшло на східно-індийских доках до великих заворушень. Поліция одержавши поміч, розігнала демонстрантів. Богато осіб зранено, декотрі треба було відставити до шпиталю.

Льондон 10 серпня. В части портовій прийшло вчера по полудни до великих демонстраций. Зразу демонстранти виперли поліцию, але опісля поліция розігнала демонстрантів.

Льондон 10 серпня. Занепокоєнє викликав вчера огонь в готели Карльтон, котрий обняв три горішні поверхи. Огонь грозив перекиненєм ся на недалекий театр. Серед згарищ готелю знайдено одну спалену особу.

Курс львівский.

Дня 9-го серпня 1911.	Платять К с	Жадають К с.
І. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	690·—	698·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	448·—	455·—
Зелїв. Львів-Чернів.-Яси	555·—	561·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	525·—	535·—
ІІ. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	—·—
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц.	99·—	99·70
$4^1/_2\%$ листи заст. Банку краєв.	99·—	99·70
4% листи застав. Банку краєв.	92·90	93·60
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	97·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	91·80	92·50
ІІІ. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	98·20	98·90
Облїґи ком. Банку кр. 5% ІІ. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2\%$	98·70	99·40
Зелїв. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·80	91·50
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	93·20	93·90
„ м. Львова 4% по 200 К.	92·—	92·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	95·—	105·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	74·—	80·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	48·90	54·90
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	74·—	80·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	37·—	41·—
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·36	11·39
Рубель паперовий	2·54	2·55
100 марок німецких	117·30	117·50
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Налопада. (Телефона ч. 527).